

Piotr Cugowski, Latarnik

Wołam cię z daleka
płynę poprzez sztorm
wody już nabieram
znosi mnie zły prąd
na skały wprost

żagle wiatr mi porwał
maszty równo ściał
pokład się zapada
lecz żyję wciąż
wybacz mi to

zapal latarnię
rozpal mrok
w ciemności daj
odzyskać wzrok
udrękę przerwij
chmury rozerwij
w pół

chwytam jak ostatni
każdy ciężki dech
nie baw się w zagadki
gdzie jest ten brzeg
zemsta to grzech

zapal latarnię
rozpal mrok
ześlij nadzieję
światła snop
już tylko ręką
przełoń to piekło
w dół

zapal latarnię
rozpal mrok
ześlij nadzieję
światła snop
już tylko ręką
przełoń to piekło
w dół